

Rechtbank Amsterdam

Procedurenummers :

03/2477 GEMWT 73 G169

03/1685 GEMWT 73 G198

Zitting 18 oktober 2005 te 11.30 uur

PLEITNOTITIES

van mr. S. Levelt inzake :

1. DE VERENIGING BEETHOVENSTRAAT PARNASSUSWEG

2. Vereniging van Eigenaren Neptunus,
3. Hendrikus Johannes Antonius Schröder,
4. Gert Mosler,
5. Tjeerd Ernstman,
6. Gerard Dirk Heij,
7. Dirk van Mourik,
8. Hanna Maria Mongard,
9. Michel Josef Willem Maria Mutsaerts,
10. Philip Trudus Noordervliet,
11. Heleen Carolien van den Berge,
12. Marleen Brummelkamp,
13. Augustinus Johannes Gijswijt,
14. Robert Sylvain Kahn,
15. Betty Sophie Kahn,
16. Jan Geert Wichers Hoeth,
17. Jules Robert Hesse,
18. Jelle Huite Jacobus Keij,
19. Abraham Deen,
20. Israel Woudstra,
21. Henriette Louise van der Veen,
22. Geerte Rozemarijn Jeanette Mazeland,
23. Wilhelmy Antonette van Driel,
24. Henk Ruedelsheim,
25. Rudolf Spiegel,
26. Geert Jan Vernooy,
27. Johannes Antonius Jacobus Luycks,
28. Hendrik Leendert Johan van den Brink,
29. Willem Hugo Hintzen,
30. Maria Johanna Petronella van Spreeuwel,
31. Maria Aleida Enthoven,
32. Maria Margaretha Helena Lewis,
33. Gabrielle Hurwitz,
34. Helene Maria Swiersta,
35. Nanette Maria van Halm,
36. Helene Joan den Dulk,
37. Jef Nassenstein,
38. Nicole van Gelder,
39. Jacobus Cornelis Johannes Leyten,
40. Rene Duursma,
41. Egbert Hendrik Dik Willems,

42. Aaltje Bijlmer-Antons,
43. Johanna Cohen de Lara-de Jong;
44. S. Stoffer

allen statutair gevestigd of wonende te Amsterdam,

e i s e rs tegen

DAGELIJKS BESTUUR VAN STADSDEEL AMSTERDAM ZUIDERAMSTEL

v e r w e e r d e r

Namens eisers licht ik hierbij het beroep van 14 april 2003 tegen diverse besluiten van het Dagelijks Bestuur van Stadsdeel Zuideramstel met betrekking tot de invoering van fiscaal betaald parkeren en het afschaffen van het belanghebbenden parkeren in de Prinses Irenebuurt in Amsterdam toe.

Inleiding

1. In 1980 werden de plannen voor de bouw van het World Trade Centre (verder WTC) bekend. Daartegen is vanuit de aangrenzende buurt, de Prinses Irenebuurt, verzet gepleegd, daar aantasting van het woon- en leefklimaat werd gevreesd door onder meer verkeers- en parkeeroverlast. Dit heeft geleid tot de door de gemeente afgegeven garantie dat zij de parkeeroverlast die ontstaat tengevolge van de realisering van het WTC en andere ontwikkelingen rond station Zuid/WTC (nu Zuidas geheten), zoveel als mogelijk zal beperken. Ter uitvoering van deze garantie is voor de woonstraatjes van de Prinses Irenebuurt een parkeerregeling voor belanghebbenden ingevoerd, die sinds 20 januari 1986 geldt. In het buiten de woonstraatjes gelegen deel van de buurt geldt betaald parkeren.

2. De door de gemeente afgegeven garantie heeft ten eerste ertoe geleid dat door velen het verdere verzet tegen de komst van het WTC is gestaakt. In de procedures naar aanleiding van besluiten op grond van de Wet op de Ruimtelijke Ordening en de Woningwet die het WTC mogelijk maakten, heeft de afgegeven garantie tevens een doorslaggevende rol gespeeld bij de beoordeling van de te verwachten parkeeroverlast in de buurt. Tengevolge van de afgifte van de garantie stelden rechters vast dat geen parkeeroverlast zou optreden. Zonder de garantie zouden de besluiten die deze kantoorbebouwing mogelijk hebben gemaakt niet in stand zijn gebleven en deze zou dan ook niet hier zijn gerealiseerd.

3. De bouw van het WTC was het startschot voor de bouw van nog veel meer grootschalige kantoren en publieke voorzieningen in en rond de Zuidas. Daarbij werd steeds uitgegaan van de gelding van de gegeven garantie en van het bestaan van de parkeerregeling. In die procedures was de te verwachten parkeeroverlast in de Prinses Irenebuurt daarom geen issue meer. De gemeente heeft de gelding van de garantie aldus meer dan eens bevestigd.

4. Het stadsdeel ZuiderAmstel van de gemeente Amsterdam heeft echter in maart 2002 met een bewonersbrief te kennen gegeven dat de parkeervergunningen, die werden afgegeven voor de Prinses Irenebuurt in het kader van de parkeerregeling niet, zoals normaal, voor twee jaren golden doch

slechts geldig zouden blijven tot 31 maart 2003. Eisers hebben tegen de mededelingen vervat in deze bewonersbrief bezwaarschriften in de zin van de Algemene wet bestuursrecht ingediend. Deze bezwaarschriften waren tevens gericht tegen het Uitwerkingsbesluit van het Dagelijks Bestuur d.d. 26 februari 2002, gewijzigd bij besluit van 7 mei 2002. Op 15 april 2003 zijn de bezwaren deels niet ontvankelijk, deels gegrond en deels ongegrond verklaard.

5. Het bestaande systeem van belanghebbende parkeren werkt uitstekend. Het beperkt de overlast van de Zuidas ; het systeem is nauwelijks fraudegevoelig , althans bij adequate handhaving en controle. Het systeem onttrekt zo goed als geen parkeerplaatsen aan de openbare ruimte, want het betreft immers alleen de paar woonstraatjes van de buurt. De bewoners zijn tevreden met het systeem, juist vooral nu de dreiging van overlast al maar groter wordt vanwege de gigantische bouwactiviteiten rondom de Prinses Irenebuurt . Met invoering van het nieuwe parkeerregime zal er sprake zijn van parkeer- en verkeersoverlast in de buurt. Het stadsdeel voert het allerlaagste metertarief in, ondanks het feit dat in het Zuidas-gebied drie tot vijf maal zo hoge parkeertarieven gelden; de parkeerbescherming op zaterdag wordt afgeschaft; het door het stadsdeel vastgestelde vergunningplafond van de buurt is veel te hoog; enzovoort. Kortom de bewoners willen het bestaande systeem behouden en verzetten zich tegen de invoering van het nieuwe systeem, omdat dit ernstige parkeeroverlast zal veroorzaken.

6. Ik zal hierna eerst de besluiten waartegen dit beroep zich richt bespreken en de ontvankelijkheid met betrekking tot het uitwerkingsbesluit behandelen. Vervolgens zal ik nader ingaan op de garantie en de wijze waarop verweerder deze in zijn besluitvorming had moeten betrekken.

Besluiten/6:18-6:19 Awb

7. Sedert de indiening van het beroepschrift op 14 april 2003 heeft verweerder nog een aantal besluiten genomen met betrekking tot de invoering van betaald parkeren en het afschaffen van het belanghebbenden parkeren in de Prinses Irenebuurt .

8. Allereerst heeft verweerder op 15 april 2003 alsnog een beslissing op bezwaar genomen. Op 13 januari 2004 heeft verweerder alsnog het verzoek om vergoeding van de proceskosten met betrekking tot het bezwaar ten afgevoerd. Het bezwaar heeft aanleiding gegeven tot het herroepen van het primaire besluit in de beslissing op bezwaar. Het bezwaar is ook gedeeltelijk gegrond verklaard. Hieruit volgt dat het primaire besluit onrechtmatig is geweest. Het verzoek om een proceskostenvergoeding is derhalve ten onrechte afgewezen.

9. Bij besluiten van 23 maart en 21 september 2004 en 22 maart 2005 heeft verweerder de bestaande parkeerregeling in de Prinses Irenebuurt te beëindigen en een nieuw parkeerregime in de Prinses Irenebuurt in te voeren herhaald, waarbij de geldigheidsduur van de bewonersvergunningen werd verlengd, laatstelijk tot 1 januari 2006.

10. Voorts heeft verweerder op 24 mei 2005 het Uitwerkingsbesluit Parkeerverordening 2005 stadsdeel Zuideramstel vastgesteld onder intrekking van de uitwerkingsbesluiten "Fiscaal parkeren stadsdeel Zuideramstel 2002 van 7 mei 2002" en " Belanghebbendenparkeren in

Zuideramstel " van 29 juni 1999. Op 4 oktober jl. heeft verweerder dit besluit aangepast.

11. De artikelen 6:18, 6:19 en 6:20 van de Algemene wet bestuursrecht zijn van toepassing aangezien het steeds om besluiten ging tot wijziging van besluiten waartegen bezwaar of beroep aanhangig was. Het beroepschrift van 14 april 2003 en de nadere motivering van 2 juni 2003 moeten derhalve geacht mede te zijn gericht tegen de hiervoor genoemde besluiten en mogelijk nog andere besluiten die betrekking hebben op het afschaffen van het belanghebbenden parkeren en het invoeren van fiscaal betaald parkeren in de Prinses Irenebuurt . Eisers verzochten Uw Rechtbank al herhaalde malen om bevestiging van de toepasselijkheid van de artikelen 6:18 en 6:19 Awb . Voor het geval Uw Rechtbank toch van oordeel mocht zijn dat dit beroep niet gericht kan zijn tegen de besluiten, is daartegen steeds zekerheidshalve (pro forma) bezwaar ingediend.

Ontvankelijkheid beroep Uitwerkingsbesluit

12. De Verordening parkeerbelastingen steunt op artikel 225 Gemeentewet. De Verordening op het gebruik van parkeerplaatsen en de verlening van vergunningen voor het parkeren 2005 (Parkeerverordening 2005) steunt op artikel 149 van de Gemeentewet. In het bestreden besluit van 15 april 2003 is ten onrechte opgemerkt dat de Parkeerverordening en de Verordening Parkeerbelastingen een geheel vormen. Het zijn twee separate verordeningen .

13. Op grond van artikel 4 van de Parkeerverordening 2005 stelt het Dagelijks Bestuur regels vast aangaande onder meer de indeling van de vergunninggebieden en de grenzen daarvan. Ter invulling van deze regels heeft verweerder het Uitwerkingsbesluit Parkeerverordening 2005 stadsdeel Zuideramstel . (hierna: "het uitwerkingsbesluit") vastgesteld. Omdat het uitwerkingsbesluit gebaseerd is op een op grond van artikel 149 Gemeente wet vastgestelde Verordening, is er geen sprake van een wettelijk voorschrift inzake belastingen, waartegen beroep uitgesloten zou zijn.

14. Voor het onderscheid tussen een algemeen verbindend voorschrift en een besluit van algemene strekking verwijs ik naar de in punt 4 van de nadere motivering van het beroepschrift genoemde jurisprudentie, met name naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 30 januari 2002 ¹ . De Afdeling bestuursrechtspraak zegt het in de uitspraak van 9 juli 2003 (200300058/1) als volgt:

"Het in geding zijnde besluit is een besluit van algemene strekking , niet zijnde een algemeen verbindend voorschrift, aangezien het gaat om een (afwijzing van de) aanwijzing van een concreet gebied waarvoor vergunninghouder-parkeren geldt."

In deze zaak gaat het ook over een aanwijzingsbesluit van een gebied met betrekking tot parkeren, dat evenmin een zelfstandige normstelling bevat. Tegen een dergelijk besluit staat bezwaar en beroep open.

¹ ABRvS 30 januari 2002/ Gst . 7159

Garantie

15. De gemeente heeft gegarandeerd dat de parkeeroverlast in de Prinses Irenebuurt zoveel als mogelijk zal worden beperkt. Uw Rechtbank heeft in het vonnis van 6 oktober 2004 in de civiele procedure de gelding van deze garantie bevestigd en overwogen dat de gemeente Amsterdam daaraan nog steeds onverkort gebonden is. Deze overwegingen, waartegen niet is geappelleerd, hebben gezag van gewijsde als bedoeld in artikel 236 van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Dit staat dus tussen partijen onherroepelijk vast. Indien de bestuursrechter niet de overwegingen met gezag van gewijsde van de civiele rechter zou volgen, zou dit leiden tot tegenstrijdige beslissingen tussen de bestuurs- en de civiele rechter, hetgeen strijdig is met de eisen van een behoorlijke rechtspleging.

16. De kern van het bestuursrechtelijke geschil is de vraag of een bestuurs- orgaan bij de uitoefening van de publiekrechtelijke bevoegdheden gehouden is een dergelijke garantie gestand te doen. Eisers menen van wel. In civilibus zijn door de gemeente Amsterdam alle argumenten gevoerd die ook in deze procedure een rol spelen. De civiele rechter heeft alle betrokken belangen afgewogen en is tot de conclusie gekomen dat de gemeente Amsterdam nog steeds gebonden is aan de verplichting de parkeeroverlast zoveel als mogelijk te beperken. Dan moet het niet mogelijk worden geacht dat op grond van een belangenafweging in de bestuursrechtelijke kolom , waarbij welbeschouwd op grond van dezelfde feiten en omstandigheden een identieke belangenafweging wordt verricht, tot een andere conclusie wordt gekomen ten aanzien van de gebondenheid van de bestuursorganen behorend tot de gemeente Amsterdam.

Nakoming garantie

17. Verweerder is derhalve nog steeds gehouden de garantie gestand te doen. De vraag dient dan te worden beantwoord of verweerder de garantie gestand doet door het invoeren van het nieuwe parkeersysteem, met andere woorden , of de parkeeroverlast zoveel als mogelijk wordt beperkt met het systeem van fiscaal betaald parkeren. Alleen in dat geval wordt met de bestreden besluitvorming de garantie ook daadwerkelijk nagekomen.

18. Partijen zijn het erover eens dat de garantie gestand wordt gedaan met het huidige systeem van parkeren voor belanghebbenden. Aangezien verweerder dit systeem wenst te vervangen door fiscaal parkeren , dient verweerder aan te tonen dat ook in dit systeem de garantie gestand wordt gedaan. Dit heeft verweerder tot dusverre niet gedaan, integendeel.

Parkeeroverlast

19. Verweerder heeft in het kader van de besluitvorming uitdrukkelijk erkend dat de Prinses Irenebuurt een zeer hoge parkeeroverloop kan verwachten vanuit de Zuidas (voordracht d.d. 20 september 2005, bijlage 8 bij brief van 5 oktober 2005 aan de Rechtbank). In verband daarmee had verweerder gekozen voor het hogere B-metertarief . Bij amendement heeft de Stadsdeelraad daar het laagste C-tarief van gemaakt. Het uurtarief zal € 1,10 en het dagtarief zal € 6,60 bedragen. De tarieven van de parkeergarages in de Zuidas bedragen het drie- tot vijfvoudige en de metertarieven in de aangrenzende buurten zijn het dubbele. Het laat zich raden waar iedereen straks wil parkeren. De ervaringen met fiscaal betaald parkeren in de Rivierenbuurt leren, dat de parkeeroverlast met dit systeem zeer ernstig kan zijn. Het nemen van allerlei maatregelen in de Rivierenbuurt zoals

het opdelen van vergunninggebieden heeft geen resultaat opgeleverd, zo blijkt wel uit de Nota van Beantwoording behorende bij de Nota Parkeren in Zuideramstel .

20. Totdat feitelijk is aangetoond dat het systeem van fiscaal betaald parkeren dezelfde waarborgen biedt als het systeem van belanghebbenden parkeren , dat immers ook mogelijk is, menen eisers dat de garantie met het afschaffen van het belanghebbenden parkeren en de invoering van fiscaal betaald parkeren niet wordt nagekomen.

21. Dat zelfs binnen het systeem van fiscaal betaald parkeren verweerder bovendien niet het mogelijke doet om de parkeeroverlast zoveel als mogelijk te beperken blijkt voorts uit het volgende:

- In het uitwerkingsbesluit zijn, ook na de grenswijziging van het parkeergebied, een gedeelte van het Zuidasgebied en de Prinses Irenebuurt in hetzelfde vergunningengebied gelegen. Bedrijven uit dit gedeelte van het Zuidasgebied kunnen door middel van bedrijfs-vergunningen in de Prinses Irenebuurt parkeren. Alle bezoekers, toeleveranciers, servicediensten, enzovoort van deze bedrijven en andere bedrijven in de Zuidas kunnen dat ook, weliswaar aan de meter, maar dat is geen al te grote drempel, gezien het lage uurtarief. En voorzover de bedrijfsvergunningen niet toereikend zijn, kunnen bedrijven besluiten de nog goedkopere dag- en maandkaarten of ParkAdammers aan te schaffen voor hun werknemers.

- Het vergunningenplafond in het parkeergebied Prinses Irenebuurt is vastgesteld op 1.408 vergunningen. Hiermee wordt niet voldaan aan het voorschrift dat de maximale hoogte van het vergunningenplafond is gebonden aan ten minste 10 % leegstand van de beschikbare parkeerruimte. Er zijn momenteel door eisers geteld ongeveer 1360 effectief beschikbare parkeerplaatsen. Aangezien het aantal beschikbare parkeerplaatsen na het volbouwen van de Fred . Roeskestraat en de zogenaamde museumkavel, waarvoor de projectbesluiten reeds zijn vastgesteld, met ca. 450 plaatsen zal afnemen , zal het nu al te hoge vergunningplafond verder worden overschreden.

Nadere belangenafweging

22. Op grond van het voorgaande staat wat betreft eisers reeds vast dat het verweerder niet vrij stond te komen tot de bestreden besluitvorming. Voorzover Uw Rechtbank mocht menen dat desondanks nog een nadere belangenafweging dient plaats te vinden wordt het volgende aangevoerd. In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 september 2004 2 is uitgesproken dat een uit een overeenkomst voortvloeiende verplichting bij de uitoefening van een bestuurlijke bevoegdheid een rol dient te spelen in de belangenafweging die ten grondslag ligt aan een besluit. Die casus verschilt in zoverre van de vandaag aan de orde zijnde zaak, dat de gelding van de overeenkomst in die casus niet reeds was herbevestigd door de civiele rechter, hetgeen in deze zaak wel het geval is. Volgens de Afdeling is het uitgangspunt dat de verwachtingen die zijn gewekt door de overeenkomst in beginsel op grond van het vertrouwensbeginsel dienen te worden gehonoreerd.

2 ABRvS , 8 september 2004/AB 2004/458

23. In het kader van de bestreden besluiten betekent dit het volgende. Met het stellen van de garantie zijn zodanige verwachtingen gewekt dat deze verwachtingen op grond van het vertrouwensbeginsel dienen te worden gehonoreerd. De garantie had in ieder geval een rol behoren te spelen in de belangenafweging die ten grondslag heeft gelegen aan de besluitvorming

met betrekking tot het parkeersysteem in de Prinses Irenebuurt .

Belang verweerder

24. Verweerder stelt als belang dat de centrale stad geen ruimte meer laat voor belanghebbenden parkeren. De reden hiervoor zou zijn dat de centrale stad streeft naar een uniform systeem, gelijk over de gehele stad. Onjuist is dat de Menukaart Parkeerregelingen en Parkeerverordening 2005 belanghebbenden parkeren niet meer mogelijk zouden maken. De mogelijkheid van belanghebbenden parkeren is opgenomen in artikel 20 van de Parkeerverordening 2005. De Menukaart Parkeerregelingen is nu juist gemaakt om de stadsdelen meer vrijheid tot invulling van het parkeerbeleid te bieden en om het mogelijk te maken dat de stadsdelen voor specifieke situaties een aangepast parkeerbeleid kunnen ontwerpen. Dit geldt des te meer omdat de Menukaart het parkeren rond de Zuidas apart aan de orde wil stellen, ingevolge de bijzondere situatie aldaar.

25. In de Menukaart Parkeerregelingen is expliciet opgenomen dat belanghebbenden parkeren vooralsnog is toegestaan in de Prinses Irenebuurt in afwachting van de gerechtelijke procedures. Ten overvloede bestaat er de mogelijkheid om het belanghebbenden parkeren in de vorm van een experiment in te voeren op voet van artikel 40 van de Parkeerverordening 2005. Wethouder Beving van Stadsdeel Zuideramstel heeft dit tijdens de inspraakavond op 4 april 2005 nog uitdrukkelijk erkend.

26. Ook na de invoering van de Parkeerverordening 2005 is van een uniforme regeling geen sprake . In het merendeel van de stadsdelen van Amsterdam bestaat helemaal geen fiscaal betaald parkeren. Ook in het onderhavige stadsdeel Zuideramstel zullen meerdere verschillende systemen naast elkaar bestaan. In het zuidelijke deel van het stadsdeel bestaat geen parkeersysteem, terwijl in de Rivierenbuurt het systeem van de rest van het stadsdeel afwijkt.

27. Voorzover er binnen de Parkeerverordening 2005, de lijst van de belanghebbenden in de zin van de Parkeerverordening 2005 van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Amsterdam of de Verordening parkeerbelastingen geen plaats zou zijn voor belanghebbenden parkeren in de Prinses Irenebuurt , zijn dezen jegens de bewoners van de Prinses Irenebuurt onverbindend wegens schending van de garantie. Ook hier geldt dat het niet voorzien in een dergelijke mogelijkheid niet is gebaseerd op een deugdelijke belangenafweging. Bij de totstandkoming van de Parkeerverordening is met geen woord gerept over de afgegeven garantie.

Belang eisers

28. De rustige woonbuurt van eisers is door de Zuidasontwikkelingen een ernstig bedreigde zone voor wat betreft parkeerverlast. Aan bedrijven in het Zuidas gebied en de aanliggende Prinses Irenebuurt kan immers een parkeervergunning per 10 werknemers worden verstrekt, eventueel verminderd met het aantal bij het bedrijf behorende stallingplaatsen of belanghebbende parkeerplaatsen. De verhouding werknemer/bewoner in de Prinses Irenebuurt bedraagt 7:1, terwijl deze verhouding in het centrum 1:1 bedraagt. Gezien het aantal bedrijven en werknemers in de Zuidas zal dit leiden tot onoverzienbare parkeerdruk en ellenlange wachtlijsten. Werknemers die geen parkeervergunning hebben zullen door middel van de

goedkopere dag- en maandkaarten en het ParkAdammer systeem, al dan niet op kosten van de werkgever, in de Prinses Irenebuurt willen parkeren. Ook de talloze bezoekers en dienstverleners van deze bedrijven zullen met hun auto's in de Prinses Irenebuurt gaan staan.

29. Daarnaast zullen veel reizigers hun auto's in de Prinses Irenebuurt achterlaten om vervolgens per trein en metro verder te reizen naar hun eindbestemmingen, zoals het centrum, Schiphol, RAI, of overstap naar het buitenland per HSL. Ook het nog te bouwen museum en hotel zal parkeerders aantrekken. Door de afschaffing van het parkeren voor belanghebbenden zal het voor de bewoners ook in het weekend moeilijk zijn om een parkeerplaats te vinden. De rustige woonbuurt zal verworden tot een parkeerterrein voor de Zuidas, Schiphol en NS.

30. Volgens de Parkeerverordening 2005 maakt de parkeerproblematiek rond de Zuidas geen onderdeel uit van de menukaart. Daarbij is overwogen dat de parkeersituatie rond de Zuidas sterk afwijkt van de rest van de stad en dat hiervoor een aparte regeling zal worden getroffen. Verweerder heeft desalniettemin zonder nadere motivering de bestreden besluiten genomen, terwijl de Prinses Irenebuurt toch direct aan de Zuidas grenst en er zelfs gedeeltelijk in ligt, ook na de grenswijziging van het vergunninggebied. Zuidas en Prinses Irenebuurt zijn, voor wat betreft parkeerproblematiek, nu eenmaal niet van elkaar te scheiden.

31. Door verweerder zijn niet zodanig zwaarwegende belangen aangevoerd dat de gerechtvaardigde verwachtingen van eisers niet dienen te worden gehonoreerd. Ook bij de uitoefening van publiekrechtelijke bevoegdheden is de gemeente gebonden aan de garantie de parkeeroverlast zoveel als mogelijk te beperken.

Conclusie

32. Op grond van het voorgaande dient te worden geconcludeerd dat verweerder de garantie niet gestand doet, zodat de bestreden besluitvorming in strijd is met artikel 3:4 Awb en het vertrouwensbeginsel. Aangezien verweerder evenmin heeft onderzocht of de garantie nog steeds gestand zal worden gedaan is de besluitvorming in strijd met artikel 3:2. Met de enorme hoeveelheid inspraak vanuit de buurt is bovendien niets gedaan en overleg met de bewoners heeft niet plaatsgevonden. Tenslotte ontbreekt een motivering op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat de garantie gestand wordt gedaan, hetgeen strijdig is met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuurrecht.

Eisers verzoeken Uw Rechtbank het beroepschrift gegrond te verklaren, de besluiten te vernietigen, voorzover deze betrekking hebben op de afschaffing van het belanghebbenden parkeren en de invoering van fiscaal betaald parkeren in de Prinses Irenebuurt en de afwijzing van een vergoeding van de proceskosten in bezwaar, en de gemeente Amsterdam te veroordelen in de kosten van de bezwaar en de beroepsprocedure.